

Łódź, 23.04.2020r.

ZK/08/2020

**Szanowny Pan
Prof. dr hab. Łukasz Szumowski
Minister Zdrowia**

Szanowny Panie Ministrze,

w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374 ze zm.): Art. 4b ust. 1 i 2 tego aktu stanowi, iż jeżeli w okresie pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego ubezpieczony będący pracownikiem wykonującym zawód medyczny, zatrudniony w podmiocie leczniczym w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 295), świadczy pracę w podmiocie leczniczym w ramach dyżuru medycznego w godzinach innych niż czas zwolnienia od wykonywania pracy w związku z osobistym sprawowaniem opieki, o której mowa w art. 4 ust. 1 i 1a, oraz poza normalnymi godzinami pracy, przepisu art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie stosuje się. Ponadto jeżeli w okresie podlegania obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ubezpieczony wykonujący zawód medyczny w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej świadczy pracę zdalną, na rzecz podmiotu wykonującego działalność leczniczą lub udziela świadczeń zdrowotnych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, przepisu art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie stosuje się.

W związku z powyższym zwracam się do Pana Ministra z pytaniem:
Czy w/w przepisy prawne znajdują również zastosowanie w przypadku psychologów, psychologów klinicznych, psychoterapeutów?

Pracownicy ZUS udzielają informacji, że na mocy Ustawy przedstawiciele zawodów medycznych korzystający z zasiłku przysługującego z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do 8 lat w związku z zamknięciem z powodu covid-19 żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły mogą po godzinach pracy etatowej świadczyć usługi dla innych podmiotów leczniczych/pacjentów. Pracownicy ZUS nie wiedzą natomiast czy psychologów, psychologów klinicznych i psychoterapeutów te zapisy również dotyczą.

Czy nam, jako psychologom, specjalistom psychologii klinicznej i psychoterapeutom przysługuje takie prawo? Co mamy zrobić z naszymi pacjentami z zaburzeniami psychicznymi, chorobami neurologicznymi lub po zabiegach neurochirurgicznych? Czy powinniśmy zawiesić działalność gospodarczą i czekać na zakończenie epidemii?

Pojawia się także kwestia leczenia zaburzeń związanych z przewlekłym stresem (lęk przed zachorowaniem, izolacja społeczna), wspierania i leczenia pozostałego personelu medycznego pracującego często w stanie przewlekłego stresu w związku z COVID-19. Czy im można czy nie wolno udzielać fachowej pomocy w sytuacji sprawowania opieki nad dzieckiem? Jakie jest w tej sprawie stanowisko MZ? W zwyczajnej sytuacji pobieranie zasiłku wiąże się z zaniechaniem udzielania świadczeń w ramach prywatnej działalności gospodarczej.

Z wyrazami szacunku,
/-/Sławomir Makowski
Przewodniczący Zarządu Krajowego
Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Psychologów

Do wiadomości:

Gertruda Uścińska - Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych prezes@zus.pl